

**UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE
ȘI DE MEDICINĂ VETERINARĂ
BUCUREȘTI
FACULTATEA DE ZOOTEHNIE**

Îng. HINCU MADALIN

**CERCETĂRI PRIVIND INFLUENȚA PRODUCȚIEI
DE LAPTE ȘI A TIPURILOR DE ÎNȚĂRCARE
ASUPRA RITMULUI DE CREȘTERE ȘI
ÎNGRĂȘARE PÂNĂ LA VÂRSTA DE 6 LUNI
A TINERETULUI OVIN METIS**

**COORDONATOR ȘTIINȚIFIC
Prof. Univ. Dr. Îng. TAFTĂ VASILE**

CUPRINS

	pag.
PREFAȚĂ	2
INTRODUCERE	6
PARTEA I	
Cap. I Direcțiile actuale de exploatare a ovinelor	9
1.1. Direcții actuale în exploatarea ovinelor pe plan internațional	9
1.2. Direcții actuale de exploatare a ovinelor în România	18
Cap. II Metode și tehnologii de sporire a producției de carne la ovine	27
2.1. Factorii care influențează producția de carne la ovine.....	27
2.1.1. Factorii genetici	27
2.1.2. Factorii negenetici	29
2.2. Creșterea în rasă curată și selecția direcțional progresivă	33
2.3. Încrușișarea de infuzie și crearea de noi populații de ovine, cu aptitudini sporite pentru producția de carne.....	35
2.4. Încrușișarea industrială cu rase specializate pentru producția de carne	36
Cap. III. Rase specializate pentru producția de carne	38
3.1. Principalele caracteristici ale raselor de ovine specializate pentru producția de carne.....	38
3.2. Principalele rase specializate pentru producția de carne	39
3.3. Rase locale din România exploatate pentru producția de carne....	54
3.4. Categoriile comerciale de carne de ovine	62
Cap. IV. Particularități de creștere și dezvoltare ale mieilor	67
4.1. Stadiile de creștere și dezvoltare intrauterină.....	68
4.2. Stadiile de creștere și dezvoltare extrauterină.....	75
4.3. Dezvoltarea conformației corporale-particularități	77

4.4. Efectele biologice și productive ale întârcării timpurii	81
4.5. Acțiunea fiziologică a colostrului și creșterea separată a produșilor.....	89
Cap. V Principalele metode și tehnologii aplicate în direcția sporirii producției de carne	94
5.1. Ameliorarea ovinelor prin selecție	94
5.2. Intensivizarea reproducției	100
5.3. Tehnologii de creștere și îngrășare a tineretului ovin	109
5.3.1. Creșterea și îngrășarea tineretului ovin în sistem semiintensiv	110
5.3.2. Creșterea și îngrășarea tineretului ovin în sistem intensiv	112
PARTEA a II-a	
Cap. VI Scopul și importanța lucrării	118
Cap. VII Material și metodă de lucru	121
7.1. Material biologic folosit	123
7.2. Întreținerea animalelor, nutriția și controlul consumului de furaje	123
7.3. Organizarea reproducției	126
7.4. Controlul producției de lapte	127
7.5. Controlul producției de carne	129
7.6. Alte activități	132
Cap. VIII Rezultate și discuții	135
8.1. Încrucișarea raselor autohtone cu rase specializate pentru producția de carne	135
8.2. Determinarea indicilor de reproducție	136
8.3. Dinamica creșterii mieilor de la naștere la 6 luni	139
8.3.1. Analiza tehnologiei de întreținere	142

8.3.2. Analiza tehnologiei de furajare	148
8.3.3. Parametri producției de lapte (cantitatea)	156
8.3.4. Evoluția greutateii corporale a mieilor	161
8.3.5. Corelațiile între sporul mediu zilnic și cantitatea de lapte a mamelor	168
8.3.6. Aplicarea tehnologiei de înțârcare	171
8.3.7. Determinarea corelației dintre sporul mediu zilnic al mieilor și tipul de înțârcare.....	181
8.3.8. Îngrășarea mieilor obținuți prin încrucișarea raselor autohtone cu rase specializate pentru producția de carne	186
8.3.8.1. Determinarea capacității de îngrășare a metişilor	186
8.3.8.2. Efectuarea sacrificărilor de control și calcularea randamentului	205
8.3.8.3. Aprecierea calității carcaselor	209
8.3.8.4. Determinarea compoziției chimice a cărnii de miel îngrășat.....	228
8.4. Eficiența economică a sistemului de creștere și exploatare a ovinelor în condițiile practicării încrucișărilor industriale	234
8.4.1. Desfășurarea fluxului tehnologic	236
8.4.2. Stabilirea parametrilor tehnici ai exploatației	238
8.4.3. Calcularea elementelor de cheltuieli specifice creșterii și exploatării ovinelor	241
8.4.4. Calcularea veniturilor realizate prin exploatarea ovinelor	248
8.4.5. Rezultatul economic al întregii exploatații	251
Cap. X Concluzii și recomandări	254
Bibliografie	274

INTRODUCERE

Ovinele reprezintă o specie de animale domestice cu mari flexibilități biologice, tehnice și economice, în sprijinul acestei afirmații existând mai multe argumente, concretizate în capacitatea ovinelor de a utiliza resursele furajere sărace și suprafețele accidentate, posibilitatea integrării lor în forme și sisteme diferite de creștere, contribuind la fondul produselor animaliere (carne, lapte, lână, piei și pielicele), iar dezvoltarea exploatațiilor se efectuează fără investiții prea mari.

Creșterea și exploatarea ovinelor, activitate străveche a oamenilor, utilizează eficient resursele ieftine de furajare, în funcție de specificul raselor și particularitățile lor morfoproductive.

▶ În actuala conjunctură economică internă și internațională, precum și în perspectiva dezvoltării creșterii ovinelor în lume și la noi în țară este necesară reevaluarea posibilităților de dezvoltare a producțiilor obținute, în scopul rentabilizării exploatațiilor zootehnice. Se impune creșterea producțiilor de carne și de lapte, atât la rasele specializate pentru aceste producții, cât și la rasele autohtone, neameliorate [92; 109; 130].

În ultima perioadă au crescut preferințele consumatorilor pentru carnea de ovine și pentru produsele lactate preparate din lapte de oaie, aceasta datorându-se atât tradițiilor alimentare, a deficitului de proteină de origine animală din alimentația omului pe plan mondial, cât și a însușirilor nutritive deosebite ale acestor produse [128; 131; 152; 172; 2002].

Apreciind avantajele economice ale creșterii ovinelor, mai ales în domeniul producției de carne, lapte, lână și secundar ale celorlalte produse obținute de la aceasta specie, numeroase țări fac eforturi deosebite pentru înmulțirea efectivelor și a creșterii producțiilor acestora.

Conform datelor FAO, creșterea ovinelor pe plan mondial s-a dezvoltat mai puțin prin creșterea numerică a efectivelor și mai mult prin creșterea

producțiilor pe cap de oaie exploatată, atât în țările dezvoltate din punct de vedere economic, în special în cele din Uniunea Europeană, cât și în țările în curs de dezvoltare [204; 227; 228].

Creșterea ovinelor, ramură de bază a zootehniei, cu mari tradiții în țara noastră, trebuie să fie orientată în scopul realizării unei producții bazată pe cerințele pieței și în același timp să fie favorabilă mediului înconjurător, în funcție de particularitățile biologice ale raselor [198; 200].

În prezent există o bază biologică propice pentru exploatarea mixtă a ovinelor, datorită cerințelor foarte mari ale pieței pentru produsele obținute de la ovine, perspectiva apropiată indicând o dezvoltare majoră a raselor cu producții mixte, dintre care cele mai importante sunt cele de lapte-carne și carne-lapte.

Preocupările crescătorilor de ovine trebuie să fie orientate către sporirea și îmbunătățirea calității cărnii la ovine și pentru sporirea cantității de lapte, aceasta putându-se realiza prin crearea unor rase, populații și linii de ovine specializate pentru producția de carne sau lapte, fără a se neglija producția de lână, concomitent cu aplicarea selecției la rasele existente în România și prin îmbunătățirea tehnologiilor de creștere și exploatare.

Stabilirea raportului între diferitele producții și al limitelor între care acestea se pot mări, fără a prejudicia echilibrul fiziologic, constituie problema de însemnătate practică majoră, pentru sporirea rentabilității în domeniul creșterii ovinelor.

Între producția de lână, producția de carne și producția de lapte nu există un antagonism fiziologic, ci dimpotrivă o corelație fenotipică pozitivă redusă, totuși, chiar în condiții de îngrijire și alimentație foarte bune, producția de lână, producția de carne și producția de lapte nu pot fi ridicate în paralel, în mod nelimitat [120; 180; 193; 194; 209].

În condițiile aderării țării noastre la Uniunea Europeană este absolut

necesară introducerea unui progres tehnic în zootehnie, care să înlăture neajunsurile calității produselor, pe baza sporirii factorilor biologici potențiali sau prin utilizarea tehnologiilor adecvate. Noile orientări tehnologice se fundamentează pe îmbinarea criteriului economic cu criteriul energetic, costul energiei determinând și modificări în tehnologia producerii și utilizării resurselor furajere [75; 77; 136; 154; 157; 142].

Pentru eficientizarea exploatațiilor de ovine se urmărește și ridicarea calității produselor obținute, în scopul de a deveni competitive la export. Calitatea produselor este legată de valoarea de întrebuințare a produselor, de proprietățile lor fizice și chimice.

Concomitent cu creșterea producțiilor ovinelor trebuie să se urmărească în permanență îmbunătățirea normelor de furajare, conservare a furajelor, valorificarea superioară a furajelor, care să asigure mărirea gradului de digestibilitate a acestora, elaborarea rațiilor furajere în funcție de cerințele nutriționale și a capacității de ingestie a diferitelor categorii de ovine, scăderea costurilor realizate cu întreținerea și în special cu hrănirea acestor animale, în vederea creșterii eficienței economice [32; 171; 182; 184; 197].

Ținând seama de integrarea în structurile economice ale "Uniunii Europene" a țării noastre, se impun acțiuni urgente, care să determine organizarea unor exploatații de ovine eficiente și competitive pe plan european și mondial, nu atât pe baza sporirii efectivelor, cât a producțiilor pe cap de animal [21; 27; 30; 156; 219;].

Parametrii tehnici pe care trebuie să-i atingă exploatațiile de ovine vor trebui să crească, pentru obținerea unui profit net corespunzător, acțiune ce trebuie să fie dublată de creșterea dimensiunilor exploatațiilor crescătoare de ovine și aplicarea unor tehnologii integrate, moderne și eficiente, precum și dotarea cu mașini și echipamente adecvate, pentru obținerea, prelucrarea, depozitarea și valorificarea, la indicatori calitativi superiori a produselor.